

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ 2014

Prožíváme další adventní období v našem životě. Víme, že advent je dobou přípravy na vánoční svátky – oslavu narozenin Ježíše Krista.

Podle MUDr. Maxe Kašparů je několik druhů křesťanů. Někteří jsou tzv. kolečkáři. Nejdříve přijedou do kostela v kočárku, aby přijali křest, pak přijedou do kostela v kočáře nebo v autě na svou svatbu a nakonec přijedou v pohřebním voze, aby zakončili své pozemské putování. Jiní chodí do Božího domu tzv. pravidelně – o Vánocích a o Velikonocích, pokud jim do toho něco vážného nevleze.

Někteří poctiví křesťané si v adventní době odříkají mnohé příjemné věci, aby mohli více času věnovat Bohu v modlitbě, duchovní četbě, rozjímání a měli také více času na své blízké. I když někoho pohlcuje jeho zaměstnání, práce ve firmě, alespoň neděli je třeba prožívat s Bohem a s rodinou.

Co má kostel společného s Vánocemi? Vánoce jsou svátky domova. Co tedy přicházíme hledat o vánocích do kostela? Domov, jako stabilní místo k přebývání, z našeho světa mizí. Zvláště ve městech ho nahrazují podnájemy, sídlištní byty, ubytovny apod. Nejde však o to, jak kdo bydlí, ale o celý životní styl, který pramálo přeje stálosti a trvalosti. Jedna známá kapela zpívá: „ Svět je hodinový hotel a můj pokoj je studený a prázdný.“ Mnozí lidé o svůj domov z různých důvodů přišli.

Bůh žije ve společenství lásky Nejsvětější Trojice a chce, abychom svoji víru žili také ve společenství lásky (caritas) a ne samostatně.

Pokud jsme o Vánocích v kostele, můžeme vidět betlémskou stáj s jesličkami, pastýře a svatou rodinu. V kostele se scházíme jako jedna velká farní rodina. Jsou zde všechny věkové kategorie od batolat, školáků, studentů, rodičů až po prababičky a pradědečky.

Dnes, kdy jsou mnozí mladí zvyklí bydlet „ve svém“, všechny tyto kategorie lidí potkáme pravidelně pospolu už jen v kostele. To je něco ohromného. A tomu všemu lidu tam „šéfuje“ Bůh, kterému můžeme říkat Otče (tatínku) a který nám dal svého Syna a Ducha svatého. Bůh ve třech osobách je tvůrcem a dárce domova.

Každé zlo, závist, nenávist a každá špatnost představuje vyhnanství. Je-li tedy zlo vyháním, pak dobro je cestou zpět k domovu.

Domov každého z nás, byť sebeútlnější, je jen slabým odleskem domova nebeského. Ti, kdo stavěli dům vlastníma rukama nebo se obětavě starají o chod domácnosti, jistě potvrdí, že domov není samozřejmostí. Domov je jako cíl společného, dlouhodobého úsilí. Je jeden způsob, jak jej uskutečnit ve Vašich domovech i v kostele – konat dobro a myslet na druhé.

Ať je Bůh mezi námi!

Požehnané Vánoce a lásku ve Vašich domovech

přeje

P. Milan Těžký - farář

